

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus

Nr. 83 Septembrie 2016

83. Ausgabe, September 2016

SFÂNTUL IERARH MARTIR ANTIM IVREANUL

300 de ani de la trecerea întru nemurire
JUSTIN

În ziua de 27 septembrie 2016 Biserica noastră l-a cinstit îndeosebi pe Sf. Ierarh Martir Antim la împlinirea a 300 de ani de la mutarea sa întru viața cea veșnică. Biserica îl cinstește prin slujbe și cântări speciale și-i cerem să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru noi cei de azi: „Învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, Părinte Ierarhe Antim, lauda arhierelor Țării Românești, podoaba cărturarilor și dulce grăitor al înțelepciunii dumnezeiești în graiul românesc te-ai arătat. Lupta cea bună luptând și dreapta credință mărturisind, cu haină mucenicească preafrumos te-ai împodobit și împărăția lui Hristos ai dobândit. Pentru aceasta împreună cântăm, zicând: Bucură-te, Sfinte Preafericite Părinte Antim.” (Condacul Sfântului Ierarh Martir Antim).

Acest Sfânt care și-a împlinit viața și activitatea sa în Țara Românească s-a născut în anul 1650, în Iveria (Georgia de azi) și a fost martirizat de soldații otomani în septembrie 1716. De tânăr a fost luat în robie de turci și dus la Istanbul (Constantinopol). După eliberare, a trăit în apropierea Patriarhiei ecumenice. El a învățat limbile greacă, arabă și turcă, și având multă îndemânare a deprins tehnica sculpturii, caligrafia, pictura și broderia. Din robie a fost eliberat de către Patriarhul Dositei Nottara al Ierusalimului, care l-a călugărit și l-a trimis egumen la mănăstirea Cetățuia din Iași. La îndemnul patriarhului Dositei, Antim a venit pe meleagurile

românești pentru a lucra la împlinirea planului de a apăra Ortodoxia prin tipărirea a multor cărți de cult și de cultură, inițiativă susținută material și de domnitorii români Șerban Cantacuzino și Constantin Brâncoveanu.

Domnitorul Constantin Brâncoveanu l-a adus în anul 1689 în Țara Românească. La București a tipărit 4 cărți în greacă și română. După 1696 a fost numit egumen la Snagov, unde a mutat tipografia, imprimând

15 cărți (7 grecești, 5 românești, una slavonă, una slavo-română, una greco-arabă). Dintre aceste cărți amintim: Antologhionul (1697), Mărturisirea ortodoxă a lui Petru Movilă (1699), Liturghierul greco-arab (1701, prima carte cu caractere arabe din lume), Evanghelia (1697), Acatistul Născătoarei de Dumnezeu (1698), Noul Testament (1703), prima ediție a acestuia în Țara Românească.

În 1705 a fost ales episcop la Râmnic. Acolo a înființat o tipografie, imprimând: 9 cărți (3 românești, 3 slavo-române, 3 grecești). Trei ani mai târziu a fost ales mitropolit al Țării Românești cu sediul la București. Aici a tipărit alte 18 cărți (5 grecești, una slavo-română, una slavo-româno-greacă, 11 românești). Dintre cele românești amintim: Psaltirea (1710), Octoiul (1712), Liturghierul (1713), Evhologhionul (1713), Catavasierul (1714) ș.a. Pentru cele 63 tipăriri, lucrate de el însuși sau patronate, este considerat – alături de diaconul Coresi – cel mai mare tipograf din cultura medievală românească.

Mitropolitul Antim – deși străin și odrăslit în alt neam, dar altoit și roditor în neamul nostru – a avut un rol însemnat în introducerea completă și definitivă a limbii române în slujbă, el a creat o limbă liturgică românească, înțeleasă și folosită până azi. Sfântul Antim Ivireanul a fost trăitor și

mărturisitor al sfintei Ortodoxiei, el a întreținut legături apropiate cu întâistătătorii Bisericii Ortodoxe surori din Răsăritul creștin care se afla sub stăpânire necreștină (Alexandria, Antiohia, Ierusalim, Constantinopol), ajutând la promovarea învățaturii creștin-ortodoxe în acele locuri.

Prin opera și activitatea sa tipografică, a sprijinit și alte popoare ortodoxe, imprimând cărți pentru slavi, greci și arabi (din Patriarhia Antiohiei). În 1699 a trimis pe ucenicul său ipodiaconul Mihail Ștefan la Alba Iulia, unde a tipărit o Bucoavnă și un Chiriadromion. Pe același Mihail Ștefan, l-a trimis în țara sa de origine, punând bazele primei tiparnițe cu caractere georgiene, la Tbilisi, în care au apărut mai multe cărți în limba georgiană. În 1706 a dăruit o tipografie cu caractere arabe patriarhului Atanasie Dabas, la Alep.

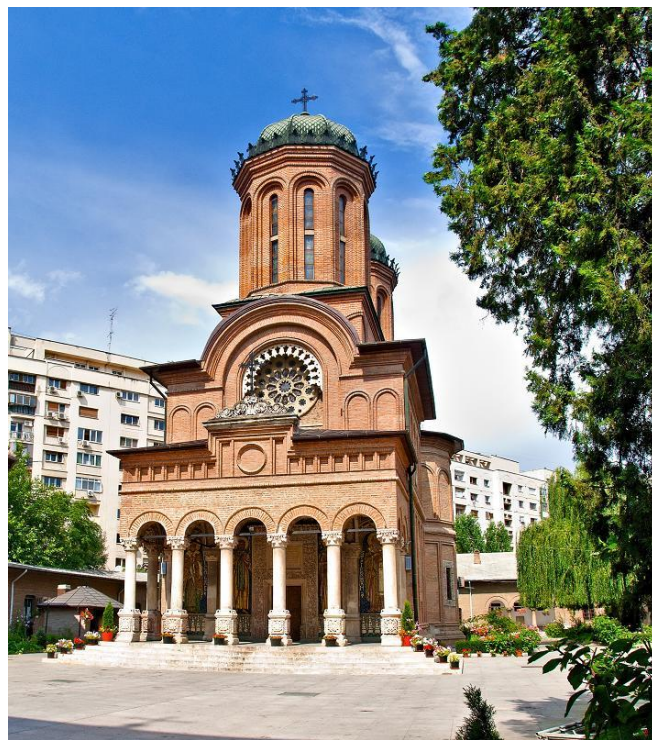
Pe lângă lucrările tipărite, au rămas de la el și câteva manuscrise. Amintim: „Chipurile Vechiului și Noului Testament, adică obrazyele oamenilor celor vestiți ce se află în Sfânta Scriptură, în Biblie și în Evanghelie și adunare pe scurt a istoriilor celor ce s-au făcut pe vremea lor...”, cu 22 foi text, la care se adaugă 503 portrete în medalion, 3 schițe și 8 desene, tot în medalion, cu personaje din Vechiul Testament. Tot în manuscris a rămas și opera sa omiletică: Didahiile (cu 28 predici la diferite sărbători și 7 cuvântări ocazionale); analiza lor duce la constatarea că avea o frumoasă cultură teologică, dar și una profană. În multe din ele făcea o critică aspră a moravurilor vremii. Aceste predici îl așează în rândul celor mai de seamă predicatori creștini din toate timpurile.

Acest Sfânt Martir Mitropolit este ctitorul mănăstirii „Toți Sfinții” din centrul Bucureștiului (numită azi Antim 1713 - 1715), pe care a înzestrat-o cu toate cele trebuitoare, unul dintre cele mai remarcabile monumente de arhitectură, pictură și sculptură din țara noastră.

Sfântul Ierarh Antim s-a dovedit un apărător energic al drepturilor Bisericii și poporului român. Din pricina atitudinii sale antiotomane, în toamna anului 1716, la cererea primului domn fanariot, Nicolae Mavrocordat, a fost înlăturat din scaun, închis, caterisit de patriarhul ecumenic și condamnat la exil pe viață în mănăstirea „Sf. Ecaterina” din Muntele Sinai, Egipt; pe drum spre locul exilului, a fost ucis de ostașii otomani și trupul aruncat în râul Tungea, dincolo de Adrianopol.

Biserica Ortodoxă Română în 1992 – pentru slujirea cu deplină angajare și generozitate în cei 26 de ani de prodigioasă activitate – l-a trecut, în rândul sfinților, pe Mitropolitul Martir Antim, pe acest dascăl neîntrecut al pocăinței, ierarh înțelept și bun liturghisitor, om de carte și de arte. El este prăznuit în fiecare an la 27 septembrie.

În acest an, împlinirea a 300 de ani de la martiriul Sfântului Antim, Biserica Ortodoxă Română a organizat festivități alese întru pomenirea lui. În Actul sinodal comemorativ s-a scris: „Cinstirea memoriei Sfântului Antim Ivireanul este o datorie de conștiință a întregului popor român pentru contribuția

Mănăstirea Antim - București

sa la dezvoltarea tiparului și a limbii liturgice românești. (...) Exemplul vieții sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul închinată lui Hristos Domnul, până la moarte martirică, precum și rugăciunile sale înălțate înaintea tronului Preasfintei Treimi sunt izvor de inspirație și înnoire pentru viața credincioșilor noștri, dar și de întărire a comuniunii fraterne între Bisericile noastre în jurul sfinților care au apărut Ortodoxia în vremuri grele.” Cu prilejul acesta Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a invitat pe patriarhii Antiohiei și Georgiei la București.

Preafericitul Părinte Ioan al X-le, Patriarh al Antiohiei a spus la festivitățile comemorative din București: că Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul „reprezintă o icoană a iubirii sub care se adună poporul binecredincios al Bisericilor din România, Antiohia și Georgia. A fost născut în Georgia, crescut la Constantinopol, apoi Dumnezeu l-a trimis în Țara Românească sub ocrotirea Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu de unde lumina harului lui Hristos, care susținea lucrările sale, a strălucit până la Biserica Antiohiei care s-a bucurat de darul tipografiei pe care sfântul l-a realizat la Mănăstirea Snagov, tipărind acolo primele cărți liturgice în arabă și greacă.”

„Sfântul Antim Ivireanul a dus o luptă jertfelnică pentru identitatea națională, iar pe de altă parte, el a demonstrat că aproapele nu mai are naționalitate, ci slujirea lui Dumnezeu este mai presus de toate. Smerenia românilor, dragostea lor pentru Dumnezeu și bunătatea lor l-au întărit pe Sfântul Antim să ofere dragoste cu generozitate în toți cei 26 de ani de slujire – să construiască zeci de biserici, să lucreze în diferite domenii ale artei, să fie un filosof, un teolog, un traducător și un organizator al tipografiei în România, care a făcut ca această țară să fie centrul activității tipografice la nivel

internațional“, a transmis Preafericitul Părinte Ilie II, Patriarhul Catolicos al Georgiei.

Sf. Ierarh Antim deși „străin de neamul românesc”, cum însuși mărturisea, dar nu străin de poporul binecredincios al lui Dumnezeu, marele cărturar și artist originar din Iviria s-a identificat cu poporul român, împrăștiindu-și zestrea lui spirituală. Aceasta ne încurajează și ne întărește și pe noi, cei care trăim în diaspora, să depășim greutăți și să fim integrați și folositori loiali ai societății care ne-a primit, dar și trăitori sinceri ai credinței ortodoxe

CINSTIRE PENTRU SFINȚII MĂRTURISITORI TRANSILVĂNENI la KUFSTEIN

Sfinții Mărturisitori Transilvăneni sau Ardeleni sunt prăznuiți pe 21 octombrie în fiecare an. Aceștia sunt: Visarion Sarai, Sofronie și Oprea Miclăuș, canonizați în 1955 și preoții Ioan din Gales și Moise Măcinic din Sibiel, canonizați în 1992. Ei au mărturisit și au murit pentru credința ortodoxă.

NICOLAE OPREA MICLĂUȘ - originar din Săliștea Sibiului, a mers de trei ori la Viena pentru a prezenta plângerile românilor, în 1748, 1749 și 1752. El a fost luptător pentru dreapta credință, erată de familie, plugar, mirean și bun creștin, gata de jertfă pentru credința străbună. Fericitul Oprea a primit, ca pe o mare cinste, sarcina să ducă „la împărăție”, plângerile romanilor: „Noi cerem, ziceau ei, în numele poporului, vlădică de legea noastră”, căci românii

ortodocși transilvăneni au fost văduviți de episcop vreme de 60 de ani. În memoriile prezentate, se cereau libertatea credinței ortodoxe. În loc să fie ascultat și ajutat, Oprea a fost arestat în anul 1752 la Viena și dus în închisoarea de la Kufstein. De acolo nu s-a mai întors niciodată, primind cununa nemuritoare a Mucenicilor. Soția sa Stana îl așteptase trei decenii cu nădejde în tinda bisericii din Săliște.

IOAN DIN GALEȘ - a înmănat lui Oprea Miclăuș un memoriu pe care să-l adreseze Curții din Viena și s-a aflat în fruntea mișcării de apărare a

Ortodoxiei la Sibiu. A cutreierat mai multe sate și a strâns semnături prin care credincioșii ardeleni cereau să li se acorde libertate pentru credința ortodoxă. Din ordinul Mariei Tereza, ajunge în închisoarea de la Deva, la Graz și la Kufstein.

În 1750 preotul Ioan se număra printre cei șase semnatori ai unui lung memoriu adresat de românii din Transilvania mitropolitului ortodox sârb din Carlovit, prin care relatau suferințele pe care le îndură pentru credința strămoșească. La scurt timp, în 1756, a fost arestat și dus în lanțuri la Sibiu. a fost dus cu escortă militară de la Deva în Banat, iar de acolo la Graz. Cronicarul brașovean Radu Duma scria că, în anul 1776, câțiva negustori din Brașov, veniți la Graz, l-au cercetat în închisoare. Preotul Ioan le-a declarat că „mai bine va muri acolo decât să-și lase credința cea pravoslavnică”. Se pare că a fost mutat în închisoarea de la Kufstein unde și-au sfârșit viața. În 1780, un alt deținut de acolo, călugărul sârb Ghenadie Vasici, a reușit să trimită o scrisoare către Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse și tarinei Ecaterina a II-a, rugându-i să intervină la Curtea din Viena pentru eliberarea lui. Ghenadie scria: „Aici în fortăreață este și un preot român din Transilvania, cu numele Ioan care pătimește în robie de 24 de ani pentru credința ortodoxă”. Acolo

și-a sfârșit viața, departe de familia și de păstoriții săi, cinstitul preot mărturisitor al Ortodoxiei, Ioan din Galeșul Sibiului.

MOISE MĂCINIC din Sibiel - pentru că s-a opus uniației, a fost închis la Sibiu. La eliberare i s-a cerut să nu mai slujească ca preot, ci să se întrețină din munca brațelor. În anul 1752 au sosit în Banat, preoții Ioan din Poiana Sibiului și Ioan din Galeș, împreună „cu mai mulți români”, aducând un memoriu al credincioșilor din părțile Făgărașului, Sibiului, Sebeșului și Oraștiei, pe care Oprea Miclăuș și Moise Măcinic urmau să-l prezinte împărătesei Maria Tereza la Viena. Din interogatoriul, reiese că Oprea Miclăuș era acum pentru a treia oară la Viena, în aceeași calitate de trimis al credincioșilor ortodocși din Transilvania, pe când tânărul preot Moise era pentru prima oară. Au fost primiți în audiență de împărăteasa Maria Tereza și cancelarul Kaunitz. Trei ani mai târziu reprezentanții românilor ortodocși din sudul Transilvaniei întocmeau o scrisoare către mitropolitul Pavel Nenadovici, prin care-l rugau „să ne lasăți pentru Hristos și pentru acești oameni cari i-au trimis țara la împărăție, anume Oprea Miclăuș, popa Măcinic, căci multă dorire are țara de ei, care nu știm sunt undeva sau ba”. Într-un memoriu din 1761, înaintat generalului Nicolae Adolf von Bukowse cerea eliberarea aceluiași deținuți, căci „ei n-au vină mai mare decât noi toți românii din Transilvania, noi i-am înduplecat să umble pentru legea noastră”.

Toți acești trei mărturisitori și trăitori ai credinței ortodoxe: Nicolae, și preoții Ioan și Moise au fost întemnițați și au murit în închisoarea de la Kufstein din apusul Austriei de azi, care funcționează ca muzeu.

După aproape 250 de ani cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Transilvaniei o delegație formată din Pr. Protopop Petru Damian, Pr. Nicolae Bădilă și Ing. Adrian Pîrpăriță-Rudeanu, președinte al Comitetului de inițiativă pentru „Asociația Mărginenii Sibiului de Pretutindeni”, însoțiți de la Viena de Pr. Vicar Nicolae Dura au savârșit un Acatist al sfinților chiar în locul pămîntului lor în temnița-muzeu din Kufstein, celula nr. 7. A fost luat pământ și așezat în trei urne de argint, care se vor depune în bisericile localităților de unde au plecat acești sfinți: Săliște, Sibiel și Aciliu. La rugăciunea săvârșită a slujit și Pr. Mircea Oniga din Innsbruck și

au participat Prof. Univ. Dr. Michael Langer și cinci români ortodocși care trăiesc în acea zonă de vest a Austriei.

La întoarcere la Viena delegația a fost primită de Excelența Sa Dl. Bogdan Mazuru, Ambasadorul României la Viena.

Această acțiune a fost un semn de cinstire și de pomenire pentru acești trei Sfinți Mărturisitori Transilvăneni.

SFINȚILOR MUCENICI ȘI MĂRTURISITORI:
NICOLAE, IOAN ȘI MOISE
RUGAȚI-VA LUI DUMNEZEU PENTRU NOI!

Biserica „Sf. Ap. Andrei” din Oradea – oază duhovnicească de dăinuire, propovăduire și slujire autentică, rodnică și binecuvântată...

Dr. Stelian GOMBOȘ

Biserica despre care voi vorbi puțin, în cele ce urmează, este un locaș de închinare, meditație și rugăciune, foarte drag sufletului meu!... De ce? Din foarte multe motive, cum ar fi: frumusețea sfințelor slujbe și a cântărilor bisericești – promovate și susținute de către o strană impecabilă; bogăția faptelor și acțiunilor pastoral – misionare ale Sfinților ei Slujitori – în frunte cu *Părintele Paroh Vasile Bota* – Păstorul cel plin de vocație, demnitate, charismă, naturalețe, dragoste, disponibilitate, compasiune și milă creștină, propovăduire și mărturisire cucernică, evlavioasă și autentică; apoi mulțimea densă și consistentă a credincioșilor, care participă la sfintele slujbe, oficiate în duhul curat ortodox și autentic bizantin, în bun gust și aleasă cuviință, apoi spiritul frățesc și de echipă în care se organizează aici orice activitate sau acțiune: fie că este o seară cultural – spirituală, catehetică sau duhovnicească, fie că este o campanie umanitară, fie că este o acțiune administrativ – edilitară și gospodărească, fie că este vorba de organizarea unui eveniment deosebit, a unui praznic, a unui pelerinaj ori procesiuni, sau a hramurilor sfintei noastre biserici parohiale...

Nu știu, în schimb, în ce măsură, împlinim în practică concretă toate cunoștințele teoretice pe care le cunoaștem despre Biserică și dacă le împlinim în Biserică – acolo unde le este lor locul și rostul!...

Căci mântuirea în Biserică este intrarea în comuniune cu Sfânta Treime căci Ea, Biserica este locul și spațiul manifestării Sfântului Treimi. Iar Biserica se manifestă în Sfânta Treime, în care se află nuanțele persoanelor: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. De aceea cea mai mică

biserică devine Ierusalimul ceresc. Ce-a de a doua persoană a Sfintei Treimi – Dumnezeu adevărat și Om adevărat în același timp - Iisus Hristos ne mântuiește nu în primul prin învățătura Lui ci în prin Persoana Sa, care a zis: Eu sunt pâinea vieții (Ioan 6,35). De aici rezultă inseparabilitatea operei și învățaturii Domnului Iisus Hristos de Persoana Sa, și acesta este un principiu dogmatic. Domnul Iisus Hristos – Fiul Omului nu a venit să ne dea numai o gnoză, o știință și o cunoștință, un cod moral, sau anumite mistere esoterice, El este prezent în Biserică prin Sfintele Taine. Și de aici rezultă aspectul ființial al mântuirii: El ni se dă cu viața Lui, iar mântuirea: este viața noastră în Sfânta Treime după cum Sf. Ap. și Ev. Ioan ține să consemneze în cap. 17. Morala se identifică cu persoana Lui Iisus Hristos. La fel Revelația nu este o sumă de propoziții sau de doctrine, ea este persoana Lui Iisus Hristos, este viața Sfintei Treimi. Dar acestea sunt în Biserică, ruperea omului de Dumnezeu și de dragostea Lui, prin erezie, este un „pustiu de bine”. „Ei uită că ascultarea și smerenia este modul existenței în sânul Sfintei Treimi”, după cum spune Sfântul Siluan Athonitul. Ei uită că Iisus Hristos „ trăiește în eternitate în stare de Fiu”, adică de ascultare.

Altfel spus, nu se poate reduce creștinismul la un simplu moralism sau doctrinalism, acestea fiind metode ale misionarismului neoprotestant. Trebuie să înțelegi, să cauți, să afli că dogma nu este doctrinalism iar morala nu este un simplu eticism, ci ele, sunt viață, participare la Dumnezeu, în și prin Biserică. După Slăvita Sa Înviere, Mântuitorul nostru Iisus Hristos se arată ucenicilor și le spune: Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și puțin mai târziu: „Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului”. (Matei 28, 19-20).

Expresia “toate” arată natura și porunca misiunii. Misiunea se realizează pe baza scripturii și a tradiției liturgice și patristice, căci Iisus Hristos Însuși a zis: „Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul” (Ioan 16,13). Conștiința misiunii trebuie lărgită, iar misiunea Bisericii nu a înțeles alegerea ca supremație.

Dumnezeu te alege, nu ca să te înalțe, ci ca să te coboare, prin slujire. Arhiereul, Preotul, Diaconul, credinciosul sunt robii Lui Dumnezeu. (Ep. Romani -

9,10,11). E de luat aminte: Orice dezlegare se face pentru ceilalți, Iisus Hristos și-a dat viața pentru toți, suntem aleși, pentru a fi la dispoziția tuturor – cum au fost și slujitorii ori membrii acestei biserici, de-a lungul veacurilor. În creștinism, alegerea este universală, ucenicii au fost trimiși la toate neamurile.

Biserica și Iisus Hristos sunt o unitate indisolubilă. Istoria misiunii se identifică cu istoria Bisericii. Istoria ei este relația lui Dumnezeu cu semenii și invers.

Dar mărturisirea în istorie este incomodă pentru societatea de astăzi, de pildă, ce se bazează în cea mai mare măsură pe minciună, înșelăciune, agresiune și violență. A mărturisi pe Dumnezeu înseamnă a declara război pe viață și pe moarte diavolului, a nu mărturisi înseamnă a avea pace cu acesta. Dacă în perioada persecuțiilor, creștinismul era prigonit fiind în afara societății, astăzi se constată o ieșire a omului și a mărturisirii acestuia din creștinism, spre puncte centrifuge ale autoumanizării, desacralizării și secularizării.

Vocea profetică a Bisericii se aude peste tot în istorie (cum s-a auzit, se aude și se va asculta și aici, în această comunitate bisericească, binecuvântată de Dumnezeu și slujită de oameni ai Duhului), căci nu se concepe, ca propovăduind adevărul să nu mustri păcatul. Glasul ei este aidoma cuvintelor scripturii: „Iată Eu stau la ușă și bat”... Chemarea ei se îndreaptă către toți, și face acest lucru din ziua Cincizecimii, prin vicisitudinile istoriei. Glasul ei străbate veacurile, căci mărturisirea credinței creștine îi aparține doar Ei, în acest fel ajungându-se la o relație simfonică dintre Biserica luptătoare și cea triumfătoare, de aceea trebuie să rămânem noi, pe mai departe în Cetatea Slavei Sale – „pe care nici porțile iadului nu o vor birui”, căci noi locului ne ținem, cum am fost așa rămânem!...

Așadar, iată și de aici constatăm faptul că Ortodoxia este o formă de creștinism (nesecularizată în conținutul și fondul ei intrinsec) extrem de rafinată, de nobilă, de fină, pe care puțini o știu astăzi aprecia sau gusta în profunzimile ei dintru început, lucru pentru care ne rugăm Lui Dumnezeu – Cel în Treime preamărit, să ne ajute și să ne lumineze mințile, cele acoperite de umbra păcatului și a morții!...

Iar acum, în încheiere, vreau să-i felicit pe toți cei care au ostenit și contribuie în continuare, la săvârșirea și desăvârșirea acestei lucrări cultural-spirituale, misionare și pastorale, făcută cu timp și fără timp, în Biserica „Sf. Ap. Andrei” din municipiul Oradea, cărora le doresc să aibă parte de folositoare bucurii, de binecuvântate mângâieri și de nemărginite împliniri duhovnicești, iar celor născuți deja în lumea cealaltă – a Împărăției Cerurilor, și plecați din această Sfântă Biserică – Cetate a Duhului, să se bucure acolo de înveșnicita comuniune cu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, în lumina cea neînserată a Sfintei Treimi!

DOAMNA PROF. AGNESIA IVAN A ÎMPLINIT BINECUVÂNTATA VÂRSTĂ DE 90 DE ANI

Viața și vârsta omului sunt daruri speciale date nouă de către Dumnezeu. Bătrânețea fericită și cu sănătate este o binecuvântare cu totul deosebită dăruită de Dumnezeu nouă oamenilor. Cântarea veche românească spune „îmbătrânesc și-mi pare rău“, sensul și rostirea creștină și înțeleptă a acestei realități ar fi „îmbătrânesc și-mi pare bine“. Există o bucurie și o mulțumire creștinească mare când omul ajunge să îmbătrânească, căci nu toți oamenii au șansa aceasta.

Doamna Prof. Ivan a primit această șansă specială ca la vârsta sa respectabilă să mai reușească să pregătească corul bisericii noastre, numit de către Înaltpreasfințitul Părinte SERAFIM „cel mai frumos cor bisericesc din Mitropolia noastră“. Înaltpreasfinția Sa a felicitat pe Doamna Prof. Agnes Ivan și a transmis un „Cuvânt de laudă“ spunând: „Dumnezeu v-a înzestrat cu mult har și talent artistic, pe care l-ați înmulțit, adăugându-i o aleasă cultură și un înalt profesionalism... Dumnezeu să vă răsplătească osteneala pentru Biserica Sa cu sănătate și cu cât mai multe bucurii!“

Cu acest prilej Părintele paroh Nicolae DURA a rostit o rugăciune de mulțumire și a citit mesajul trimis de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit SERAFIM. Corul nostru dirijat de către Dl. Georgel Popa a pregătit și a organizat un buchet de cântări corale și solo, poezii și imne închinare mamei, scrise de către marii noștri poeți.

Cei prezenți au mulțumit și au felicitat-o pe D-na profesoară IVAN și i-au dorit sănătate multă, pace și bucurii sfinte într-un mulți, buni și fericiți ani.

GÂNDURI ALESE despre albumul: BISERICA POARTA CERULUI și ACOPEREMÂNTUL SUFLETULUI

P.C. Părinte Nicolae,

Vă mulțumesc dumneavoastră și Irinei pentru acest frumos document, pe care îl reprezintă cartea cu minunatul titlu „Biserica – poarta Cerului și acoperământul sufletului“.

Am citit-o pe nerăsuflăte, nu am putut-o lăsa din mână. E minunat compusă, cu trăire părintească, cu mare atenție pentru fiecare moment al vieții noastre parohiale. Se simte în fiecare pagină grija păstorului pentru oițele lui, căci după fiecare dintre ele ați umblat

să le adunați, și nicicând nu ați precupețit vreun efort. De aceea v-a întărit Domnul și v-a dat putere și răbdare – pentru dragostea pe care ați arătat-o față de oile Lui.

Gândind așa la rățăcirile noastre prin această lume străină, îmi vin în minte versurile lui Dimitrie Bolintineanu din poezia „Muma lui Ștefan cel Mare“:

„...Ștefan se întoarce și din cornu-i sună;
Oastea lui zdrobită de prin văi adună.
Lupta iar începe... Dușmanii zdrobiți
Cad ca niște spice, de securi loviți.“

Da, Parinte, așa, precum Ștefan cel Mare, ați făcut și dumneavoastră. Ne-ați adunat sub îndemnul Bisericii-Mumă, ne-ați întărit cu Duhul și ne-ați pregătit a da lupta cu noi înșine, cu vrăjmașul din noi, redobândindu-ne astfel demnitatea – a noastrăși a neamului nostru. Ne-ați condus cu Crucea înainte, ajutându-ne să ne purtăm și noi Crucile noastre cu mai multă răbdare, înțelegere, chiar bucurie. Dumnezeu vă va răsplăti pentru această trudă în Ceruri, iar noi, pe pământ, vă mulțumim din sufletul pe care ni l-ați oblojit.

Aș dori să spun un cuvânt de mulțumire și Irinei și lui Adrian, dar și Laurei, care s-au angajat, tot la începuturi, să adune pe cei apropiați de vârsta lor în jurul Bisericii, să descopere împreună cum se poate trăi frumos ca tânăr în aceste timpuri, fiindu-le un exemplu viu de cum poți împleti viața de familie cu studiul și încredințându-i de ajutorul Domnului în această întreprindere.

Bucuria cea mai mare – că răsplata atât în Ceruri cât și pe pământ – cred că sunt însă pruncii, din ce în ce mai mulți, care cresc în Biserică și care vor fi „frământătura cea bună“. Cât de mult vă datorăm, Părinte sfințite!

Îmi pare foarte rău și vă rog să mă iertați că nu am participat la prezentarea cărții, împărtășind alături de dumneavoastră bucuria acestui important eveniment pentru comunitatea noastră.

Un cuvânt de mulțumire și admirație vă rog să primiți și din partea lui Georg. A fost foarte impresionat de munca depusă pentru realizarea acestei cărți, bucurându-se nespus de mărturia pe care o lăsați urmașilor.

Cu recunoștințăși dragoste filială, Mihaela și Georg, Breitenbrunn, 12.07.2016.

BEGEGNUNG und FREUDE*

Im Rahmen des Sommersemesters 2016 konnten die Studenten der katholischen Fachtheologie der Universität Wien eine Vorlesung besuchen die sie in die Welt der Ostkirchen einlud und vor allem über die Kirchen des Ostens informierte, welche der Byzantinischen Tradition angehören. Nach mehreren Wochen des Studiums bekamen wir durch den Leiter der Vorlesung, Herrn Univ.-Prof. Rudolf Prokschi die Möglichkeit das gehörte in der Praxis zu erleben. So durften wir zu Gast sein in der rumänisch-orthodoxen Kirche in Wien-Simmering und wurden durch Herrn

Bischofsvikar Vater Nicolae Dura sehr herzlich empfangen.

Vater Nicolae führte uns mit großer Sachkenntnis und spürbarer Liebe zu diesem Gotteshaus durch die Kirche. Für die meisten von uns die erste persönliche Begegnung mit einer Kirche der Byzantinischen Tradition. Mich persönlich beeindruckten die Ikonen und Fresken der Kirche. Zum ersten Mal in einer Rumänischen Kirche war ich sehr berührt von der Architektur und der Fülle der Ikonen. Man konnte spüren wie sich die Kirche in die Traditionen der rumänischen Klöster an der Moldau stellt. Ein Besuch der nicht vergessen wird.

*Wien, im Juli 2016, mit herzlichen Grüßen und der Bitte um Ihren Segen, Br. Siluan O.Praem./ Stift Geras

POEȚI în RUGĂCIUNE

În acest an s-au împlinit 135 de ani de la nașterea lui Octavian Goga „poetul pătimirii noastre“. Recitirea poeziei „Rugăciune“, publicată în revista Luceafărul, din Budapesta, la 1 septembrie 1905 poate fi un gest de cinstire a poetului și, de asemenea, un act de hrănire și întărire spirituală.

RUGĂCIUNE

Octavian GOGA*

Rătăcitor, cu ochii tulburi,
Cu trupul istovit de cale,
Eu cad neputincios, stăpâne,
În fața strălucirii tale.
În drum mi se desfac prăpăstii,
Și-n negură se-mbracă zarea,
Eu în genunchi spre tine caut:
Părinte,-orânduie-mi cărarea!

În pieptul zbuciumat de doruri
Eu simt ispitele cum sapă,
Cum vor să-mi tulbure izvorul
Din care sufletul s-adapă.
Din valul lumii lor mă smulge

și cu povața ta-nțeleaptă,
În veci spre cei ramași în urmă,
Tu, Doamne, văzul meu îndreaptă.

Dezleaga minții mele taină
și legea farmecelor firii,
Sădește-n brațul meu de-a pururi
Tăria urii și-a iubirii.
Dă-mi cântecul și dă-mi lumina
și zvonul firii-ndrăgostite,
Dă-i raza soarelui de vară
Pleoapei mele ostenite.

Alungă patimile mele,
Pe veci strigarea lor o frânge,
și de durerea altor inimi
învață-mă pe mine-a plânge.
Nu rostul meu, de-a pururi pradă
Ursitei măstere și rele,
Ci jalea unei lumi, părinte,
Să plângă-n lacrimile mele.

Dă-mi tot amarul, toată truda
Atâtor doruri fără leacuri,
Dă-mi viforul în care urlă
și gem robiile de veacuri.
De mult gem umiliții-n umbră,
Cu umeri gârbovi de povară...
Durerea lor înfricoșată
În inimă tu mi-o coboară.

În suflet seamănă-mi furtuna,
Să-l simt în matca-i cum se zbate,
Cum tot amarul se revarsă
Pe strunele înfiorate;
și cum sub bolta lui aprinsă,
în smalt de fulgere albastre,
încheaga-și glasul de aramă:
Cântarea pătimirii noastre.

BISERICILE N-AU ACOPERIȘURI

Ana BLANDIANA

Bisericile n-au acoperișuri,
Ci aripi zgribulite pe trup,
De șindrilă,
Pe care va veni o vreme
Săși le deschidă
Și să se înalțe
Încet, ca în silă,
Ducându-și făpturile
De aur și fum
În văzduh tot mai sus,
Zburând cu vîiet mare, precum
Un stol de păsări grele
Spre apus,
În timp ce munți isterici,
Amestecați cu marea

țâșnită către ei
S-ar prăvăli
Frumos sfârșit al lumii
Sub cerul viu albastru
Roind de mari biserici vii.

PĂRINȚII

Ana BLANDIANA

Părinții fac totul oricând pentru noi -
Ne nasc și ne cresc mai mari decât ei,
Rămân apoi cu discreție în urmă,
Nu ne deranjează de obicei.

Li-e rușine că sunt prea bătrâni, prea bolnavi,
Pentru noi prea modești și prea simpli părinți,
Vinovați pentru timpul pierdut
Ne privesc în tăcere cuminți.

Apoi își mută privirea în stea,
Când raza-nglodată de cer se subție.
Și, obosiți, nu pregetă-o clipă
Să ni se așeze în pamânt, temelie.

O LECȚIE despre CRUCEA omului

Starețul Efrem Vatopedinul îi dăruiește lui Neșu metaniile sale,
pe Sfântul Munte Athos

E greu să înțelegem crucea altuia, dacă nu am trecut prin această experiență noi înșine. Cu toate acestea, cu ajutorul propriilor lupte și a crucii pe care o ducem fiecare, putem învăța să apreciem luptele pe care le duc alții. „Deși noi nu putem cunoaște luptele personale ale aproapelui nostru, putem încerca să înțelegem crucea fratelui nostru, apropiindu-ne cu umilință. Recunoașterea sinceră a propriei noastre slăbiciuni ne va ajuta să înțelegem slăbiciunea lui, și astfel învățăm să împărțim unul altuia crucile.

Dacă nu reușim să recunoaștem propria noastră slăbiciune, atunci nu putem împărtăși cu adevărat slăbiciunea altora. Nu-i ajutăm să-și poarte crucea lor, iar ei sunt împiedicați să o poarte pe a noastră. Rămânem singuri în lacrimile izolării noastre.

În Crucea Lui Hristos, toate crucile noastre sunt unite. În iubirea Lui, le vom ridica împreună; în

această durere împărtășită, ne găsim harul și bucuria Lui Dumnezeu”, scrie The Ascetic Experience.

Interviu emoționant cu Mihăiță Neșu: Credeam că sunt indestructibil. Acum știu altceva

Experiența l-a schimbat complet pe fostul jucător al Stelei, după cum chiar Mihai recunoaște într-un interviu realizat de Marius Mitrăn și publicat pe site-ul Ligii Profesioniste de Fotbal.

„Uneori, în viață, nici nu mai trebuie să începi ceva, Marius. E de ajuns să continui. Și să înțelegi. Uite, așa cum mă vezi acum, pot să-ți spun că multe greșeli am făcut în viață. Până într-o zi, când am înțeles”, începe Mihăiță Neșu interviul.

Mihai mai adaugă și că a înțeles deoarece și-a regăsit credința în Dumnezeu: „Am înțeles când am crezut. Acum cred. În Dumnezeu, în Destin, în rolul tău pe pământ!”

„Tata e într-o mare depresie, ce să-ți spun... Ieri a fost ziua lui. După ce a murit mama i-a fost și mai greu, tot mai greu. Dar îl ajut, îl fac eu să treacă peste asta...”

„Marius, știi ce am înțeles? Că totul s-a întâmplat pentru că trebuia să se întâmple. Tata e dezorientat acum, că mama a murit.”

Întrebat ce a înțeles concret în urma experienței prin care a trecut, Mihai răspunde: „Marius, știi ce am înțeles? Am înțeles atunci și în toate zilele și nopțile astea, mai degrabă cine nu sunt decât cine sunt.” ... Eu, Mihai Neșu, credeam că sunt indestructibil. In-des-truc-ti-bil! Înțelegi? Până să... până să mă accidentez, asta credeam. Acum știu altceva.”

„Marius, totul în viață e, de fapt, foarte simplu. După ce m-am accidentat, am constatat așa, aproape ca pe o revelație, că trăim complicat. Și atunci am zis să simplific. Trăim complicat, gândim complicat, mâncăm complicat. Simplific și mi-e bine. Simplifică și tu!”

„Totul se întâmplă cu un motiv, asta am învățat. Când a venit psihologul la mine, după accident, l-am dat afară după o săptămână. Mi se părea că el avea nevoie de psiholog, nu eu. Eu cred și în altceva. În prietenie. Un prieten adevărat, care ține la tine necondiționat, are mai multe sfaturi să-ți dea decât un psiholog. Și oamenii trebuie să se ajute. Uite, în Olanda, statul te ajută. La noi, aici, poate biserica te ajută.”

Deoarece a pomenit de biserică, reporterul îl oprește și îl întreabă dacă a luat drumul mănăstirii cum s-a scris prin presă, moment în care Mihăiță recunoaște liniștit: „Am auzit și eu. Aici, la români, dacă te duci duminică la biserică, gata, ai luat drumul mănăstirii, ai fugit de lume... Nu e așa. Și-n Olanda mergeam, era în Utrecht o biserică ortodoxă, veneau preoții din Belgia. Un părinte, un preot are mai multe sfaturi să-mi dea decât orice doctor. Merg la slujbe, de sărbători, asta da!” încheie senin Mihăiță Neșu.

<http://www.activenews.ro/stiri-social/O-LECTIE-despre-CRUCEA-omului.-Imagini-impresionante-cu-Mihai-Nesu-pe-Sfantul-Munte-Athos-136187> (2.9.2016)

PROIECT ROMÂNESC PREZENTAT ÎN PRIMARIA GENERALĂ A VIENEI

Mați, 18 octombrie, am avut onoarea și bucuria de a prezenta în Primaria Generală a Vienei proiectul de suflet al Comunității noastre, noua Biserică românească ce va fi ridicată în sectorul 2 al Capitalei, în apropierea zonei Prater.

Am fost primiți cu multă căldură și deschidere, de către Dl. Dr. Michael Ludwig, arhitectul șef al Capitalei, care a fost încântat că o Biserică ortodoxă atât de frumoasă își va găsi locul în acest oraș primitor și va aduce o notă de spiritualitate și de frumos. Dumnealui și-a exprimat susținerea din poziția decizională pe care o are față de acest proiect și, totodată, dorința de a găsi o posibilitate ca Primaria Generală să ajute și din punct de vedere material acest proiect.

Am folosit acest prilej pentru de a aduce mulțumiri în numele Comunității și a Înalt Preasfințitului Părinte Mitropolit Serafim pentru tot ajutorul, înțelegerea și atenția de care Comunitatea românească din Viena se bucură din partea Primăriei Generale.

La această întâlnire am fost însoțit de către Dl. Dr. Harald Troch, deputat în Parlamentul Austriei, care ne-a susținut și ne susține în demersul nostru și care a prezentat în cuvinte alese activitatea Bisericii Ortodoxe Române din Viena, mai ales ca factor de coeziune, de liniște și îndemn spre o viață morală și pașnică și spre integrare pentru toți românii care au ales Viena ca loc de viață. De asemenea, la această întâlnire a luat parte și D-na Laura Hant, președinta Asociației Mihai Eminescu, care a pus toate relațiile pe care le are cu factorii decizionali în folosul acestui proiect. Arhitecții nostri, Georg Baldass și Mihaela Ionescu, ca de fiecare dată, cu multa însuflețire au prezentat demersurile pe care le-am făcut în cei trei ani de discuții și întâlniri cu cei implicați din partea orașului direct în acest proiect, precum și felul în care va fi construită această biserică, mărturie peste veacuri a credinței și dragostei jertfelnice a acestei generații.

Am fost impresionați și plăcut surprinși, că această prezentare a proiectului Bisericii românești s-a aranjat în așa fel, încât să purtăm o discuție pe această temă și cu doamna Gabriela Vranceanu Firea, Primarul General al Bucureștiului. Domnia sa era prezentă aici

pentru o întâlnire de lucru tot cu arhitectul șef al Vienei, Dr. Michael Ludwig, care a dorit să arate în acest fel buna cooperare între orașul Viena și Biserica Ortodoxă Română.

În acest context, dorim să aducem mulțumiri tuturor credincioșilor care se roagă și ajută prin donațiile lor realizarea acestui gând sfânt. Cele peste 250 de familii, care donează o sumă de bani luna de luna prin bancă din ceea ce castigă muncind mult și cinstit, precum și toți cei care ajută cu donații sporadice, sunt o încurajare și o garanție că acest proiect dorit va fi dus la bun sfârșit.

Cei care doriți să vă alăturați ca și ctitori ai acestui sfânt Lăcaș, primiți aceste date bancare unde puteți lăsa jertfa dumneavoastră:

Rumänisch-Orthodoxe Kirchengemeinde in
Österreich
Bank Austria
IBAN: AT101200010014231202
BIC: BKAUATWW
Verwendungszweck: Kirchenbau

Dumnezeu să răsplătească jertfa tuturor!

A 5-A ÎNTÂLNIRE PANORTODOXĂ A TINERILOR DIN AUSTRIA

Sâmbătă, 1 octombrie 2016, în ziua de prăznuire a Acoperământului Maicii Domnului, a avut loc la Viena a cincea Întâlnire pan-ortodoxă a tinerilor din Austria. Este deja tradiție la Viena, ca o dată pe an să se organizeze un asemenea eveniment pentru tinerii ortodocși, la propunerea și cu binecuvântarea Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria. Acest eveniment duhovnicesc s-a desfășurat în Campusul școlar catolic „Mater Salvatoris” din Kenyongasse 4-12, sectorul 7, cu implicarea Bisericilor Ortodoxe surori din Austria.

Având ca temă de întâlnire „Maica Domnului în Sfânta Scriptură și în viața noastră”, tinerii au început aceasta zi prin participarea la Sf. Liturghie săvârșită în limba germană de către Înaltpreasfințitul Dr. Arsenie, Mitropolitul grec al Austriei, înconjurat de preoți și diaconi ai bisericilor ortodoxe din Austria, răspunsurile liturgice fiind date într-o frumoasă armonie de către corul Bisericii sârbești din Viena. După Sf. Liturghie, tinerii ortodocși prezenți au primit

invitația de a participa la o agapă pregătită în mod deosebit pentru ei.

Programul de după-amiază a dat posibilitatea tinerilor prezenți să-și îmbogățească cunoștințele despre Maica Domnului. Au fost organizate 10 Workshop-uri conduse de preoți și profesori de religie, prin care s-au dezbătut diferite aspecte din viața Maicii Domnului, astfel încât, tinerii participanți să plece după această zi cu mai multe cunoștințe, mai multă dragoste și încredere în rugăciunile de mijlocire ale Maicii Domnului. De asemenea, tinerii au avut ocazia să învețe o cântare în cinstea Maicii Domnului, rugăciunea Cuvine-se cu adevărat și istoria ei, să înțeleagă semnificația Icoanelor Maicii Domnului, să asculte câteva din minunile Maicii Domnului, iar la sfârșit, printr-un frumos joc, să răspundă la câteva întrebări referitoare la învățăturile primite în această zi.

Tema întâlnirii fiind făcută cunoscută cu ceva timp în urmă, mulți tineri s-au întrecut în a scrie Eseuri despre Maica Domnului, povești și poezii care trădează modul în care ei o percep pe Presfânta Născătoare de Dumnezeu, alții au desenat sau pictat chipul ei, iar cei mai inspirați au fost premiați, primind nu doar aplauze ci și un cadou care să le amintească toată viața despre această zi.

Fiind binecuvântați și cu un timp însoțit, programul a continuat în curtea interioară a campusului, tinerii având posibilitatea de a comunica unii cu alții, de a lega noi prietenii, de a se convinge că nu sunt singuri ortodocși într-o țară majoritar catolică, ci mulți alții de vârsta lor trăiesc și cresc sufletește în Sfânta Ortodoxie. De asemenea, au putut participa la mai multe activități: pictură pe sticlă, dansuri tradiționale, împletire metaniere și cruci, muzică, program sportiv, degustare de bucate tradiționale, etc.)

Ne-am bucurat de o atmosfera cu totul deosebită, și ne-am convins încă o dată că trăim într-o unitate sfântă, de împreună rugare și de împreună lucrare, cu mic și mare, în ogrorul lui Hristos. Prezența atâtor tineri la o întâlnire cu caracter duhovnicesc este o încurajare că Sfânta Ortodoxie este trăită în Austria cu multă bucurie și responsabilitate și de către tinerele vârstare, o dovadă că anii tinereții pot fi trăiți frumos și puși în slujba lui Dumnezeu spre mântuirea sufletului și bucuria aproapelui.

Din partea Bisericii Ortodoxe Romane din Austria au participat la Sf. Liturghie Pr. Dr. Nicolae

Dura, Vicarul Austriei, Pr. Razvan Gască (Wr. Neustadt), care a organizat un Workshop de pictură pe sticlă, Pr. Cătălin Soare (St. Pölten), care a condus un Workshop despre Adormirea Maicii Domnului și Pr. Emanuel Nutu (Viena).

Si anul acesta,

la propunerea Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria, evenimentul a fost organizat de către Pr. Emanuel Nuțu din Biserica Ortodoxă Română și Arhidiaconul Atanasie din Biserica Ortodoxă Greacă.

Pr. Emanuel Nuțu, Viena

<http://www.mitropolia-ro.de/index.php/stiri-din-2016/935-a-5-a-intalnire-panortodoxa-a-tinerilor-din-austria>

PE TABORUL SCHIMBĂRII LA FAȚĂ

În perioada 17.08-23.08.2016, un grup de 33 de credincioși ai comunității noastre au participat la Pelerinajul organizat în Țara Sfântă cu prilejul sărbătorii *Schimbării la Față* a Mântuitorului Iisus Hristos.

Zorii zilei de duminică, 7 februarie 2016 ne-au luminat pașii către Mănăstirea Schimbarea la Față de pe Muntele Tabor. Eram în ultima zi a unui Pelerinaj prin Egipt și Țara Sfântă la începutul acestui an, pelerinaj lung, uneori obositor, dar neegalat în frumusețe duhovnicească. Trăirea spirituală acolo sus pe Tabor a fost atât de intensă, încât atunci când am coborât muntele, un mănunchi de glasuri șopteau tremurând: *vrem să ne reîntoarcem...* Au fost cuvinte spuse dintr-o convingere sinceră, iar acestea ne-au îndemnat spre un gând: *ce-ar fi să venim la sărbătoarea Schimbării la Față?* Imediat s-a conturat grupul. S-au adăugat și alți credincioși, care mergeau pentru întâia oară în Israel. Ajunși acasă, ne-am organizat, astfel încât, să putem vedea cu ochii noștri minunea de pe Tabor, despre care am auzit atât de mult.

Nu căutăm minuni, pentru că viața însăși este o minune, fiecare zi este o minune, dar ne întărim prin ele și slavă Domnului, și în acest an NORUL a coborât în jurul orei 4 dimineață, la momentul Sf. Împărtășaniei. Zeci de mii de mâini ale pelerinilor din toate lumea ridicate spre cer, murmur de bucurie, întărire a trupului obosit de priveghere, lacrimi de mulțumire, entuziasm și eliberare, toate acestea se puteau trăi pe Tabor. Asemenea celor trei Apostoli, spuneam și noi: *ce bine ne este aici!....* Taborul este fiecare suflet, fiecare Altar Sfânt, dar acolo... parcă este altfel.

Vorbind despre lumina de pe Tabor, Sfântul Grigorie Palama spunea: *"Este lumina necreată, neapusă și neînvinsă și transcende orice timp și veac și aceasta este, socotesc, moștenirea celor mântuiți"*.

Creștinii vremurilor noastre care ajung pe Muntele Tabor, de praznicul Schimbării la Față după calendarul neîndreptat, sunt martorii unei minuni ce amintește de momentul Schimbării la Față a Mântuitorului: pogorârea peste biserica ortodoxă de pe munte a unui nor deosebit. Aceasta se adaugă celorlalte două minuni care se petrec în Țara Sfântă: Sfânta Lumină de la Mormântul Domnului și întoarcerea apelor Iordanului spre izvor, de Bobotează. Fenomenul este perceput și descris diferit de credincioșii pelerini, martori ai minunii. Ceea ce este relatat deopotrivă de toți este faptul că în clipele acelea se răspândește în aer un extraordinar miros de tămâie, care nu este însă tămâie de rășinoase, ci "o combinație de conifere orientale, cu tămâie naturală, din rășina pomului".

Acest fenomen în sine a fost cercetat de o echipă de oameni de știință, iar concluzia lor este fermă: evenimentul este miraculos. Astfel, o echipă de cercetători meteorologi israelieni și ruși a analizat mai multe teme privind semnele miraculoase din Țara Sfântă. Omul de știință rus Serghei Mirov, unul dintre participanții la această cercetare, a dat publicității la

începutul anului 2011 rezultatul cercetărilor lor, subliniind că norul apare numai în zona mănăstirii ortodoxe, doar în ziua praznicului Schimbării la Față. El a relatat că atunci *"o sferă luminoasă de ceață îi înconjoară pe credincioși, după care norul apare deasupra crucii bisericii, crescând în dimensiuni, și coboară peste credincioși, acoperindu-i și înconjurându-i într-o umezeală"*. Cercetătorii au concluzionat că această ceață nu poate fi generată de aerul uscat și la o astfel de temperatură și, ca atare, fenomenul nu poate fi încadrat decât în categoria miracolelor.

Astăzi, pe Muntele Tabor sunt două biserici, cea ortodoxă cu hramul "Sfântul Prooroc Ilie" și cea franciscană cu hramul "Schimbarea la Față a Domnului". Aici se mai află ruinele unor construcții de apărare de pe vremea lui Josephus Flavius. În secolul al IV-lea, pe platoul din vârful muntelui, Sfânta Împărăteasă Elena a ridicat o biserică în cinstea Schimbării la Față a Mântuitorului. Actuala biserică ortodoxă, unde se află și maici române, a fost reconstruită în anul 1911. Ea aparține Patriarhiei Ierusalimului și este considerată prima mare ctitorie românească din Țara Sfântă.

Cu atâtă binecuvântare, *odihniți* după o noapte petrecută în rugăciune cu mii și mii de frați în credință, am plecat mai departe închinându-ne în toate Locurile Sfinte, unde Mântuitorul Iisus Hristos a învățat, a tămăduit, a iubit, a muștrat, a murit și înviat pentru noi. Am avut în rugăciunile noastre pe toți cei dragi, pe Ierarhii noștri, pe părinții slujitori, pe cei care nu au reușit încă să se închine în acele locuri, cu nădejdea că Dumnezeu, așa cum a alungat atunci întunericul prin Lumina Sa cea pururea fiitoare în fața ucenicilor, tot așa ne va lumina și pe noi și va alunga întunericul ispitelor și a necazurilor.

Să ne ajute Dumnezeu să mai retrăim măcar o data pacea și lumina Taborului!

TINERI DE CARE NE BUCURĂM

Liebe Leserinnen und Leser.

Mein Name ist Catanescu William und ich bin derzeit 18 Jahre alt. Bis Ende des letzten Schuljahres habe ich eine AHS in Wien besucht, die ich mit gutem Erfolg abschließen konnte. Seitdem arbeite ich, werde jedoch demnächst den Zivildienst bei den Johannitern ableisten. Dort werde ich unter anderem an Krankentransporten und Rettungsdiensten beteiligt sein. Mein großer Traum war es schon immer Medizin zu studieren. Die Aufnahmeprüfung für diesen Studiengang ist jedoch sehr umfangreich und die Bewerberzahl sehr groß, weshalb ich auch schon damit begonnen habe mich dafür vorzubereiten. Ich wünsche jedem von euch alles Gute und viel Erfolg auf eurem Weg!

RUGĂCIUNE LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR 17 septembrie

HRISTOASE FIUL lui DUMNEZEU, Cel ce ești LUMINA lumii și ÎNVĂȚĂTORUL oamenilor ocrotește, ajuta și povățuiește pe elevii și elevele care încep anul școlar 2016/17!

Sâmbătă 17.09 la ora 17,00 elevii din comunitatea noastră au fost invitați să participe la rugăciunea pentru ajutorul și luminarea minții celor care încep noul an școlar. Mulți au venit și la Spovedanie, iar Duminică 18.09 la Împărtășanie.

Ora de RELIGIE ortodoxă se organizează în diferite școli publice din Austria. Pentru elevii din clasele primare (1-4 Volksschule) care nu au asemenea ore în școală pot să se înscrie pentru a frecventa la biserica (11. Kobelgasse 18) sâmbăta din 2 în 2 săptămâni. Vor primi note care apoi vor fi trecute în documentele școlare. Ora de religie sprijină educația religioasă și cunoașterea Bibliei. „A nu ști Biblia este un fapt de incultură crasă pentru un european. Un om care nu cunoaște Biblia nu are acces la alfabetul culturii europene și riscă, de pildă, să se plimbe prin marile muzee ale Europei ca pe o plantăție de cartofi. Un copil se cuvine să învețe Crezul, dar, deopotrivă, să știe cine e Iosif, cine e Avraam, ce înseamnă ispitirea din pustiu, Golgota etc.” (Gabriel Liiceanu).

ANUNȚURI:

PRIMA SPOVEDANIE

Și în acest an școlar vom face pregătirea pentru prima Spovedanie cu elevii din clasele I-a și a II-a din școala primară.

Ora de LIMBA ROMÂNĂ se organizează Duminică, ora 11,50 până la 12,40 în sala parohială. Aceste ore sunt predate de D-na Prof. Mag. Alina. Urăm ca toți copiii noștri să învețe bine și să fie cuminți spre folosul lor și al societății, dar și spre bucuria profesorilor, părinților și bunicilor!

POMENIREA MORȚILOR în Cimitir

În ziua de 5 noiembrie, de sâmbăta morților, vom săvârși slujbe de pomenire în Cimitirul Central din Viena: ora 10 la eroii români din primul război mondial (Parcela 68 A) și la ora 10,30 la Cimitirul parohiei noastre (Parcela 37). DUMNEZEU sa-i IERTE si sa-i ODIHNEASCA in PACE !

RUFE ZU CHRISTUS - CHEMĂRI LA HRISTOS

Herausgeber: Rumänisch-orthodoxes Pfarramt

Capela: 1010-WIEN, Löwelstr. 8/2 Tel. & Fax: 533 79 63

Biserica: 1110-WIEN, Simmeringer Hauptstr. 161
Tel. & Fax: 533.03.29; www.rumkirche.at

Pr. Dr. Nicolae DURA, paroh, Tel. 0699/17 37 87 74;
E-mail: pr.dura@rumkirche.at

Pr. Drd. Emanuel NUȚU, Tel. 0676/42 32 426;
E-mail: pr.nutu@rumkirche.at

Pr. Dr. Ioan MOGA, Tel. 0676/772 81 90
E-mail: pr.moga@rumkirche.at

P.b.b. Verlagspostamt 1014 Wien "GZ03Z034851 M